

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS I DRETS HUMANS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1094-2011

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 14

Presidència
de l'Honorable Sra. Sílvia Cano i Juan

Sessió celebrada dia 7 d'abril del 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

- I. Elaboració del dictamen del Projecte de llei RGE núm. 10607/15**, de derogació de la Llei 9/2014, de 29 de setembre, per la qual s'estableix i regula la protecció de la maternitat. .... [182](#)
- II. Proposició no de llei RGE núm. 8693/15**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a protocol d'actuació davant la mutilació genital femenina. .... [178](#)
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Si els sembla, podem començar. D'acord amb l'article 73.2 del Reglament aquesta presidència proposa alterar l'ordre del dia en el sentit de permutar l'ordre de debat i votació dels dos punts previstos. Ho puc entendre per assentiment?

II. Proposició no de llei RGE núm. 8693/15, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a protocol d'actuació davant la mutilació genital femenina.

Idò començam amb aquest punt de l'ordre del dia relatiu a la Proposició no de llei RGE núm. 8693/2015, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa al protocol d'actuació davant la mutilació genital femenina.

Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'Hble. Sra. Conxa Obrador, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Primer de tot vull saludar les persones que avui han vingut a fer un seguiment d'aquesta iniciativa, moltes gràcies per assistir a aquest debat, i també vull dir que estic molt satisfeta perquè el dia 11 de setembre de l'any 2014 ja es va proposar en aquesta mateixa comissió, que aquesta diputada va impulsar aleshores, fa dos anys, i no es va poder aprovar perquè en aquells moments el grup majoritari que donava suport al Govern va considerar que no hi havia motius per a la seva aprovació, i va fer una sèrie d'argumentacions que nosaltres no vàrem compartir, però la qüestió és que aquella PNL també es titulava *Prevenició i accions per evitar la mutilació genital femenina*.

No creim necessari entrar ara en el dur detall de com es realitza aquesta pràctica i en les seves terribles conseqüències, ja que ja ho vaig fer a la meua primera intervenció l'any 2014, però sí que els voldria citar una descripció que va fer la presidenta de la Xarxa europea contra les mutilacions sexuals, que diu: "La mutilació no tan sols extirpa el sexe de la dona, sinó que també elimina una part del seu cervell per fer d'ella una dona dòcil. Així, quan una nina és mutilada, es vulneren els seus drets, i això l'acompanya al llarg de tota la seva vida", i en aquest sentit afirmam igualment que la mutilació genital femenina significa una vulneració de drets humans, i s'exerceix com una forma de violència de gènere que viola el dret de les nines i les dones a la seva integritat física, que afecta directament la seva salut i la seva salut sexual reproductiva, i provoca a perpetuïtat la desigualtat de gènere.

Avui el fet migratori, la interculturalitat, un tret característic de la nostra societat, implica la integració i la convivència de diferents cultures i realitats abans ignorades. Aquesta pluralitat du uns nous reptes, com per exemple la mutilació genital femenina, un repte perquè tenim l'oportunitat de treballar per prevenir el risc de mutilació i detectar i atendre les dones i les nines mutilades i, en definitiva, contribuir a la seva eradicació. Estam davant una realitat que transcendeix el marc purament assistencial, una realitat que s'ha d'eliminar des de la defensa dels drets de les dones, des d'un abordatge transcultural perquè afecta qüestions íntimament lligades a la identitat de les

persones, des del compromís moral d'evitar unes pràctiques tradicionals que impliquen un tracte discriminatori, violent, degradant i dolorós a les dones.

Per situar-nos a l'espai que pot contribuir a l'eradicació de la mutilació genital femenina ens hem de referir al posicionament polític de la comunitat internacional, que des de fa bastants anys hi treballa. L'Assemblea General de l'ONU va aprovar per primera vegada el 20 de desembre de 2012 una resolució per condemnar la mutilació genital femenina per instar els seus estats membres a prohibir-la, castigar-la, per considerar-la un abús irreparable i irreversible que repercuteix negativament en els drets humans de les dones i les nines. Una de les iniciatives impulsades pel Consell Europeu va ser el Conveni d'Istanbul, ratificat per Espanya, que va entrar en vigor a principis de l'any 2014 i va situar la mutilació genital femenina en l'agenda política espanyola.

La resposta del Govern espanyol es concretà en la redacció del protocol comú per a l'actuació sanitària davant la mutilació genital femenina amb la participació de 12 comunitats autònomes, entre les quals no hi figuraren les Illes Balears, tot i que és una de les comunitats on es registra un alt nombre de nines en situació de risc, més de 400, segons el mapa de la mutilació genital femenina realitzat pels investigadors Kaplan i López, publicat el 2013. Aquest protocol, aprovat pel Ministeri de Sanitat el 14 de gener de 2015, té com a objectiu fonamental orientar actuacions homogènies en el conjunt del Sistema Nacional de Salut, i això ha de quedar molt clar, que és dins aquest àmbit on se circumscriu aquest protocol. Per això diverses organitzacions socials i polítiques, entre les quals nosaltres ens incloem, lamenten que el protocol es dirigeixi exclusivament al personal sanitari, excloent els agents educatius, socials i les organitzacions cíviques, una exclusió que redueix significativament el nombre de professionals amb capacitat per prevenir, actuar i reduir el risc d'ablació entre la població en risc. A més a més el protocol estatal no ha tengut en compte les diferents normatives autonòmiques aprovades amb anterioritat, com les comunitats d'Aragó, Catalunya i Navarra, que sí contemplan mesures dins els àmbits de l'educació i els serveis socials.

Senyors, senyores diputades, l'aplicació del protocol comú de l'Estat no s'ha arribat a implementar a les Illes Balears. El Govern balear hagués pogut impulsar una iniciativa autonòmica pròpia per substituir o per treballar dins aquest àmbit, però tampoc no es va fer. Passa el temps, s'aproven resolucions, se signen convenis, s'impulsen reformes legislatives, però la realitat és que avui ens trobam, a les Illes Balears, sense un mecanisme que ens permeti treballar conjuntament, transversalment, amb mesures concretes, en els àmbits que més a prop estan de les dones i les nines afectades o en perill.

L'any passat ens va visitar la Sra. Fatima Djarra, experta en mutilació genital femenina i mediadora de Metges del Món a Navarra. En una entrevista publicada va afirmar que el protocol de Navarra obliga les famílies que se'n van de vacances al seu país a signar un compromís que les seves filles tornaran amb els seus genitals intactes; considera que aquest compromís és un mecanisme molt efectiu que deixa ben clar als progenitors que aquesta pràctica és il·legal a Espanya, i que poden anar a la presó, perdre la feina i deixar d'enviar doblers a les seves

famílies africanes, així com perdre la custòdia si tornen al nostre país amb les seves filles mutilades. A les Illes Balears, tot i que el protocol comú també contempla des de 2014 aquest mecanisme, no es va implantar dins el sistema sanitari, i es va perdre d'aquesta manera i per aquesta manca de voluntat política l'oportunitat de protegir les nines i evitar la seva ablació.

La nostra proposta de creació d'un protocol autonòmic d'actuació per a la prevenció de la mutilació genital femenina ens dotarà d'una eina orientada a la intervenció preventiva, que permeti l'aprofundiment i el coneixement dels diferents professionals per tal que puguin dur a terme actuacions d'atenció i seguiment dels casos pel paper que juga l'atenció primària com a primera porta d'entrada d'aquestes famílies, amb una accessibilitat molt gran, amb una continuïtat que permet la relació amb els pacients i l'atenció a la família, i per tant els permet conèixer la població en risc assignada al seu centre de salut; el paper que juguen els serveis socials d'afavorir l'autonomia de les persones, de millorar les condicions de vida, d'eliminar situacions de justícia social, d'afavorir la inclusió i d'apoderar, per suposat, les dones per poder impulsar els seus propis projectes de vida d'una manera individual; el paper que juga l'escola, pel coneixement que té de les seves famílies, els mestres i les mestres són en moltes ocasions coneixedors en primera instància d'un viatge al país d'origen, i també poden donar suport a les nines que han patit l'ablació perquè detecten, són els primers a detectar els canvis de comportament d'aquelles nines quan tornen del seus països que han estat mutilades, i poden també, des de l'escola, fer un abordatge preventiu i incloure dins el context de les activitats educatives sensibilització en drets humans i en temes de violència contra les dones. El paper de la mediació intercultural també és com un bon coneixement de la problemàtica i utilitzable també per a l'abordatge preventiu.

Evidentment aquesta proposta requereix el suport ferm de les institucions implicades, un suport que passa per millorar les habilitats dels professionals de la salut, de l'educació i dels serveis socials, com ja ens hi hem referit abans, per a l'abordatge de les mutilacions genitals femenines, mitjançant una formació adequada i també passa per reforçar les estructures de mediació intercultural. Creiem que l'abordatge per aconseguir eradicar la mutilació s'ha de fonamentar des d'un coneixement profund de la realitat de les persones afectades, de les dones, de la seva experiència personal, des del seu context social, cultural i polític. És dins aquest marc ample on s'han de situar les intervencions per tal que siguin acceptades per la població.

És molt important per això que el protocol que nosaltres proposam sigui autonòmic, tengui aquest caràcter autonòmic i de coneixement de la realitat. No és fàcil, però hem de caminar cap a l'establiment de mesures que apoderin les dones africanes, per tal que puguin acceptar la renúncia a la mutilació, sense viure el canvi com una imposició d'uns valors que encara no són els seus. Sens dubte la construcció d'una nova identitat més justa, més igualitària és un procés de canvi molt lent, però les institucions, l'administració té la responsabilitat de vetllar pels drets d'aquestes dones.

És per això que nosaltres vàrem presentar aquesta proposició no de llei. El primer punt insta el Govern a reconèixer la tasca que desenvolupen les entitats cíviques que treballen per canviar la situació en què es troben les dones i nines afectades, especialment a Metges del Món pel seu valuós informe sobre la mutilació genital femenina a Mallorca. El segon punt, instar el Govern de les Illes Balears a impulsar de manera consensuada amb els sectors implicats un protocol autonòmic d'actuació per a la prevenció de la mutilació genital femenina. I el tercer punt, instar el Govern de les Illes Balears a impulsar un programa específic que contempli la mediació, l'atenció psicològica i l'atenció a la sexualitat de les dones que han patit la mutilació genital femenina.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Obrador. Per part del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, s'han presentat dues esmenes a la proposició no de llei en qüestió, les RGE núm. 3140 i 3141/16, rectificada mitjançant escrit RGE núm. 3453/2016.

I per tant, per defensar aquestes esmenes té la paraula l'Hble. Sra. Maicas, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Abans de defensar les esmenes presentades, m'agradaria afegir a la informació que ens ha donat la diputada Sra. Conxa Obrador, que ha estat àmplia, prou detallada, el coneixement per part d'organitzacions de dones i governs dels països on aquesta pràctica és vigent, on en els últims decennis s'esforcen per eradicar-la, impulsant lleis i iniciatives que van des de xerrades de sensibilització sobre les conseqüències per a la salut, a refugis on les adolescents que no volen passar per aquest llanci i que són excloses de la seva comunitat, puguin viure i estudiar.

Les esmenes presentades són dues esmenes d'addició, la número 4 que faria referència que el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a incloure dins el protocol un programa per a la mediació intercultural, com una eina fonamental per preveure aquesta pràctica. Bé, considerem important determinar l'actuació de la mediació intercultural com la millor mesura, utilitzant persones que ho han patit, o que coneixen aquesta realitat de prop, per transmetre la necessitat d'eradicar aquesta pràctica i traslladar les conseqüències d'aquesta mateixa.

També considerem important per prevenir, saber que quan es diu que es practica a un país en concret no és talment així, ja que aquesta pràctica es du en zones determinades, pròpies d'unes tribus i no d'unes altres. No pensem que totes les dones d'aquests països estan sota la sospita. És per això que s'ha d'estar molt ben informats d'on es practica exactament. A més és necessari també conèixer els vincles del matrimoni que té la possible víctima. Potser aquesta no pertany a cap d'aquestes tribus, però sí la seva parella. Per tant, sí que estaria en risc.

És complicat obtenir tota aquesta informació i és per això que presentem la següent esmena. En aquesta altra esmena

instem el Govern de les Illes Balears, mitjançant el Consell de Cooperació de les Illes Balears, a impulsar amb col·laboració de les entitats que treballen en l'àmbit de la cooperació, projectes per preveure aquesta pràctica en els països on es dugui a terme.

Gràcies. I això és tot.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Maicas. Ara és el torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias. En primer lugar decir que daremos apoyo a esta PNL presentada por el Grupo Socialista. Como bien comentaba la portavoz, a principios del año 2015 se aprueba por parte del Estado, del Ministerio de Sanidad, Servicios Sociales e Igualdad, el protocolo común para la actuación sanitaria ante la mutilación genital femenina. La primera vez que se trajo esta propuesta a este *Parlament*, lo que se consideró es que, ya que en aquellos momentos se estaba elaborando este protocolo y se era consciente de la elaboración de este protocolo, que se esperase evidentemente a que estuviese elaborado y después en nuestra comunidad autónoma poder desarrollarlo y poder aplicar un protocolo específico. Las comunidades autónomas que tienen un protocolo específico ya lo tenían antes de la aprobación de este protocolo común a nivel estatal.

Sí que pediríamos hacer una transacción en el punto número 2, el punto 1 y el punto número 3 lo aprobaríamos tal cual como está redactado. Pero solicitaríamos al Grupo Socialista una transacción, en el sentido de que el punto 2 quedase de la siguiente manera: *el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a impulsar de manera consensuada amb els sectors implicats un protocol autonòmic d'actuació per a la prevenció de la mutilació genital femenina i per al suport de les dones que l'han patida. Y aquí añadir: adequat al protocol comú per a l'actuació sanitària davant la mutilació genital femenina del Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat* y continuar como está redactada, *amb l'objectiu d'establir mecanismes de prevenció, etc.*

Respecto a las enmiendas que ha presentado Podemos, daremos apoyo a las dos enmiendas.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Capellà, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Gràcies Presidenta. Jo seré breu. Volia agrair al Grup Parlamentari Socialista que hagi presentat aquesta proposició no de llei, perquè ens permet visualitzar la feina de les entitats

que treballen en aquest problema i també visualitzar realment el problema i veure que fa falta una coordinació, no només de les institucions sinó de totes les entitats entorn d'aquest protocol.

Per part nostra donarem suport a la proposició no de llei i entenem que les esmenes que s'han presentat milloren, tot i que la veritat és que és molt completa la proposició no de llei, i estic segura que se li donarà suport.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Sureda, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, Presidenta, senyores i senyors diputats. Jo també seré breu perquè crec que les explicacions que s'han donat han estat clares. La mutilació genital femenina suposa una vulneració del dret a la igualtat d'oportunitats, a la salut, a la lluita contra la violència i a la tortura i una vulneració del dret a la protecció davant unes pràctiques tradicionals perilloses. Tots aquests drets humans protegits pel dret internacional. Creim que és del tot necessari que les administracions impulsin mecanismes de prevenció i d'actuació, ja no només en aspectes sanitaris, sinó també educatius i socials.

Veim bé els tres punts de la proposició, tant la transacció que ha sol·licitat el Grup Parlamentari Popular, com les dues esmenes presentades pel Grup Podem. I nosaltres li donarem suport.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, ha justificat per malaltia la seva presència el diputat. Per tant, ara pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Nosotros también daremos apoyo a esta proposición no de ley que nos parece muy importante. Decir que efectivamente, como ya hemos dicho todos, la mutilación genital es una violación de los derechos humanos de las mujeres y las niñas. Una forma de violencia extrema contra la mujer, una manifestación especialmente cruel de la discriminación por razón de género, ya que es un acto de violencia que se ejerce contra las mujeres y las niñas por el hecho de serlo.

Creemos que las tradiciones que violan derechos no son tradiciones, son delitos y, bueno, la mutilación también es verdad que suele producirse en un entorno en el que los derechos y libertades individuales se supeditan a los designios y las necesidades y las decisiones de la comunidad.

En la mayoría de los casos tanto las personas que la practican como las familias y las víctimas desconocen la relación entre la mutilación genital y sus consecuencias gravísimas y perjudiciales para la salud física y la salud psicológica de las mujeres.

Por eso creemos también que es muy importante como también se ha dicho aquí que unos de los principales argumentos que se hagan para erradicar esa práctica pues es informar sobre las graves consecuencias de la salud a corto y a largo plazo de las niñas y de las mujeres.

Así, pues, nos parece muy importante como medida de prevención la intermediación cultural y también la educación en los colegios.

También decir que en España la mutilación genital en cualquiera de sus formas es un delito de lesiones y en el artículo 149 de la Ley Orgánica del Código Penal se dispone que quien causara mutilación genital, ya se dice expresamente, en cualquiera de sus manifestaciones será castigado con la pena de prisión de seis a doce años y si la víctima fuera menor o incapaz será aplicable la pena de inhabilitación especial para el ejercicio de la patria potestad, tutela, guarda o acogimiento por tiempo de cuatro a diez años.

Además, la jurisdicción española también ya es competente para perseguir la mutilación genital realizada tanto en territorio español como fuera del territorio nacional y cuando la mutilación se hubiera practicado a una persona que en el momento de su realización tuviera nacionalidad española o residencia habitual en España y que la persona a la cual se le impute el hecho delictivo se encuentre en España, que aquí es donde tenemos los grandes problemas porque las niñas suelen sufrir la mutilación genital cuando se van a sus países y luego la familia achaca el hecho a los familiares que estaban allí, diciendo que no sabían nada.

Hay que decir también que hoy en día en España existe un protocolo común, como ha dicho la Sra. Sandra Fernández, para la actuación ante la mutilación genital femenina, pero es un protocolo sanitario, es verdad que pone un gran énfasis en la prevención a través de los servicios sanitarios porque es una prevención en atención primaria, también pone atención a las niñas y mujeres que han sufrido la mutilación y también pone atención a que este delito se pueda perseguir protocolizando la actuación de los servicios sanitarios, pero también creemos que es verdad que los servicios sociales y la formación en los colegios es muy importante.

También es muy importante que las comunidades autónomas tengan este protocolo de actuación y así pues apoyaremos todos los puntos y las enmiendas de esta proposición.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Ara procedeix la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts, per la qual cosa es demana al grup proposant si vol suspendre-la o si s'estima més poder continuar.

Idò té la paraula per fixar la posició i assenyalar si s'accepten les esmenes, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Vull dir a tots els grups que han presentat esmenes, al Partit Popular que presenta una transacció i a Podem que presenta dues esmenes, que aquest grup les accepta, consideram que milloren la proposta i per tant, cap inconvenient i molt agraïda que puguin donar suport a una iniciativa que crec que significarà un pas endavant en la lluita contra una forma de violència de gènere i un atemptat contra els drets humans que pateixen o que poden patir les dones i les nines africanes residents a les Illes Balears.

He de dir a la diputada del Grup Mixt que en relació amb els delictes que es cometen fora d'Espanya, nosaltres teníem la possibilitat o la justícia tenia la possibilitat de perseguir aquests delictes tot i que no s'haguessin produït al nostre país, mitjançant la Llei de justícia universal, però aquesta llei va ser derogada i ens vàrem quedar sense la possibilitat de poder actuar i perseguir, no tan sols als que mutilen aquestes nines als seus països d'origen, sinó a altres tipus de delinqüents. Per tant, ho teníem, teníem el mecanisme i ara no el tenim, però bé, és una puntualització sobre un tema que..., un dret també que hem perdut en relació amb la justícia i a la persecució d'aquest delicte fora d'Espanya.

També m'agradaria fer una observació per a les entitats que ens estan escoltant, perquè jo l'altre dia comentava aquesta proposició no de llei amb una persona, amb una dona que viu a l'estranger, viu a Anglaterra i em va dir que en aquell país no tan sols es controlen els viatges que fan les famílies cap al seu país d'origen, sinó que es controlen les visites que fan les padrines a aquestes nines al país de residència, perquè vénen, ho saben i vénen aquí i aquestes padrines o aquestes dones majors que passen per ser padrines, practiquen la mutilació aquí, per tant, que això també estava inclòs, aquesta observança i aquesta vigilància estava inclosa dins el protocol que tenen almanco a Anglaterra i que pel que es veu estava funcionant bé.

Res, donar les gràcies com ja he dit a tots els grups que hi han donat suport i celebrar que podem tenir a la fi un protocol autonòmic contra la mutilació de gènere... femenina, moltes gràcies, i de gènere també.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabat el debat passam a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 8693/15, que entenc que queda aprovada per assentiment, les esmenes s'accepten i quedaria aprovada per assentiment.

Per tant, queda aprovada aquesta proposició no de llei.

I. Elaboració del dictamen del Projecte de llei RGE núm. 10607/15, de derogació de la Llei 9/2014, de 29 de setembre, per la qual s'estableix i regula la protecció de la maternitat.

Ara passàriem al següent punt de l'ordre del dia i, tal i com hem parlat abans amb els diferents portaveus dels diferents grups polítics, com que la Proposició no de llei RGE núm. 8693/15... perdonau... la derogació del... Projecte de llei RGE núm. 10607/15, de derogació de la Llei 9/2014, de 29 de setembre, per la qual s'estableix i regula la protecció de la maternitat, està ja prou substanciat perquè ja el vàrem debatre en profunditat al Ple, i atès que no hi ha esmenes parcials a aquesta llei, passàriem directament a la votació del dictamen.

Passàriem a votar la denominació del projecte de llei, l'article únic, la disposició final única i l'exposició de motius.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 6; vots en contra, 5, i no hi hauria cap abstenció.

En conseqüència queda dictaminat el Projecte de llei RGE núm. 10607/15, de derogació de la Llei de maternitat.

I no havent-hi més punts a l'ordre del dia aixecàriem la sessió.

Una qüestió, és extra... extra de l'ordre del dia i és que tenim pendent la inclusió dintre de l'ordre del dia, però això ho ha d'aprovar el Ple d'aquesta comissió, de la constitució de la Ponència del tercer sector, hi ha interès en la constitució d'aquesta ponència i ara que hi som tots i tothom... no?, hem de dir què ens sembla i per quin dia s'hauria d'incloure, podria ser un bon moment per veure-ho, no?

Demanaaria al lletrat que ens digui, que ens assessori en com hem de fer exactament aquesta qüestió...

EL SR. LLETRAT:

(Inici de la intervenció no enregistrat)

...dels assumptes en tràmit d'aquesta comissió, efectivament queda la constitució de la ponència per tal d'elaborar una proposta de text de la Proposició de llei del tercer sector de les Balears. Veig que encara hi ha grups parlamentaris que no han designat els ponents.

La constitució de les ponències no s'acorda per la comissió, sinó que simplement la presidenta de la comissió, el dia que consideri oportú, conformement amb el calendari que pugui establir la presidenta del Parlament, convocarà els ponents; ells mateixos es reuniran, constituïran la comissió, i nomenaran el coordinador que correspongui, i m'imagín que elaboraran, faran una proposta de redacció d'un pla de treball que permeti dur a terme l'encàrrec fet.

Per tant no és necessari que la comissió es pronuncï. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Perfecte. Idò els grups que encara no hagin designat, una vegada que ho facin després ja ho veuríem i ho inclouríem a l'ordre del dia.

Sra. Capellà, hi ha una paraula..., sí?

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Sí, només una pregunta sobre el calendari que tenim ara entre la ponència del tercer sector i les ponències que tenim de la Llei balear de fosses i l'LGTBI, com... és perquè no ho sé, ho deman, si hi ha cap previsió de com s'organitzarà.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, ara a continuació a la Mesa hem de veure les esmenes presentades pel admetre-les a tràmit. Per tant una vegada que vegem això ja entrarà al calendari.

No havent-hi més assumptes -ara sí-, s'aixeca la sessió. Gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
